

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej: k.p.a., oraz art. 11c i art. 11g ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz.U. z 2024 r. poz. 311), zwanej dalej: specustawą, po przeprowadzeniu postępowania zainicjowanego odwołaniami: Twój Fyrtel sp. z o.o. i Zakładu Poprawczego w Poznaniu, oraz po rozpatrzeniu odwołania Zakładu Poprawczego w Poznaniu od decyzji Prezydenta Miasta Poznania Nr 428/2024 z 18.06.2024 r. (znak: UA-IV.6740.157.2024) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na budowie dróg oznaczonych zgodnie z MPZP (uchwała nr XI/156/VIII/2019) symbolami 1KD-L i 2KD-L w rejonie Unii Lubelskiej w Poznaniu:

I. Uchylam w całości punkt I.2. na stronie 2. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

- 2.1. Należy zapewnić powiązanie projektowanej drogi, oznaczonej symbolem 1KD-L, stanowiącej kontynuację istniejącej drogi gminnej nr 878429P (ul. Wagrowskiej), z projektowaną drogą gminną, oznaczoną symbolem 2KD-L, poprzez skrzyżowanie zwykłe.
- 2.2. Należy zapewnić powiązanie projektowanej drogi, oznaczonej symbolem 2KD-L:
 - z projektowaną drogą gminną, oznaczoną symbolem 1KD-L, poprzez skrzyżowanie zwykłe,
 - z drogą gminną nr 878415P (ul. Unii Lubelskiej) poprzez skrzyżowanie zwykłe.

II. Uchylam załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji - rysunek pn. „Mapa przedstawiająca przebieg drogi” (rys. 1 ark. 1 i 2), ukazujący linie rozgraniczające teren,

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia nowego rysunku pn. „Mapa przedstawiająca przebieg drogi” (rys. 1 ark. 1 i 2), ukazującego linie rozgraniczające teren, który stanowi integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 1.

III. Orzekam poprzez dodanie, po punkcie II.2. na stronie 2. zaskarżonej decyzji, następującego zapisu:

3. Liniami rozgraniczającymi teren objęte są następujące nieruchomości:

3.1. Nieruchomości położone w całości w granicach projektowanego pasa drogowego drogi gminnej, stanowiące już własność Miasta Poznania:

Obręb	arkusz	nr działki
0006 Żegrze	13	22/6
0006 Żegrze	13	22/8
0006 Żegrze	13	38/1
0006 Żegrze	14	26/52

3.2. Nieruchomości powstałe w wyniku podziału oznaczone pogrubioną czcionką w tabeli w pkt. V. decyzji.

3.3. Nieruchomości oznaczone w tabeli w pkt. VI.2. decyzji.

IV. Uchylam i orzekam poprzez zastąpienie, w punkcie VII. na stronie 6. zaskarżonej decyzji, w wierszu 12. licząc od góry strony, numeru uprawnień mgr. inż. Karola Śliwińskiego: WKP/0329/POOS/10, numerem: WKP/0151/PWOS/04.

V. Uchylam zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim zatwierdzono następujące elementy dokumentacji budowlanej, stanowiącej załącznik nr 3 do zaskarżonej decyzji:

1) w Tomie 1/3 Projekt zagospodarowania terenu:

- stronę tytułową,
- strony: 3, 6, 7, 8, 10, 13, 18, 19, 23 części opisowej,
- rysunek Plan zagospodarowania terenu - droga 1KD-L (rys. 2, ark. 1),
- rysunek Plan zagospodarowania terenu - droga 2KD-L (rys. 2, ark. 2),

2) w Tomie 2.1/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża drogowa:

- stronę tytułową,
- strony: 6, 7, 8, 10, 18, 19 części opisowej Tomu 2.1/3,
- rysunek Plan sytuacyjny - droga 1KD-L (rys. 3, ark. 1),
- rysunek Plan sytuacyjny - droga 2KD-L (rys. 3, ark. 2),
- rysunek Przekrój podłużny - droga 1 KD-L (rys. 4 ark. 1),
- rysunek Przekrój podłużny - droga 2 KD-L (rys. 4 ark. 2),
- rysunek Przekroje konstrukcyjne (rys. 5, ark. 1),
- rysunek Przekroje konstrukcyjne - strefowanie sieci (rys. 5, ark. 2),

3) w Tomie 2.2/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża elektryczna - oświetlenie uliczne:

- stronę tytułową,

4) w Tomie 2.3/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża telekomunikacyjna - usunięcie kolizji:

- rysunek Plan sytuacyjny - droga 1 KD-L (rys. 2, ark. 1),

5) w Tomie 2.4/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża telekomunikacyjna - kanał technologiczny:

- rysunek Plan sytuacyjny - droga 1 KD-L (rys. 2, ark. 1),

- 6) w Tomie 2.5/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża sanitarna - kanalizacja deszczowa:
 - stronę tytułową,
 - oświadczenie projektanta,
 - oświadczenie sprawdzającego,
- 7) w Tomie 2.6/3 Projekt architektoniczno-budowlany gospodarka drzewostanem:
 - stronę tytułową,
- 8) w Tomie 2.7/3 Projekt architektoniczno-budowlany projekt zieleni:
 - stronę tytułową,
- 9) w Tomie 2.8/3 Projekt architektoniczno-budowlany projekt zabezpieczenia drzew:
 - stronę tytułową,
 - rysunek Przekroje konstrukcyjne - zakres pętli tramwajowej (rys. 2),
- 10) w Tomie 3/3 Załączniki do projektu budowlanego:
 - stronę tytułową,
 - opinię Prezydenta Miasta Poznania z 13.11.2024 r. (znak: MIR-I.7223.1.76.2024).

i orzekam poprzez zatwierdzenie nowych, odpowiadających im dokumentów:

- 1) dla Tomu 1/3 Projekt zagospodarowania terenu:
 - strony tytułowej,
 - stron: 3, 6, 7, 8, 10, 13, 18, 19, 23 części opisowej,
 - rysunku Plan zagospodarowania terenu - droga 1KD-L (rys. 2, ark. 1),
 - rysunku Plan zagospodarowania terenu - droga 2KD-L (rys. 2, ark. 2),
- 2) dla Tomu 2.1/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża drogowa:
 - strony tytułowej,
 - stron: 6, 7, 8, 10, 18, 19 części opisowej Tomu 2.1/3,
 - rysunku Plan sytuacyjny - droga 1KD-L (rys. 3, ark. 1),
 - rysunku Plan sytuacyjny - droga 2KD-L (rys. 3, ark. 2),
 - rysunku Przekrój podłużny - droga 1 KD-L (rys. 4 ark. 1),
 - rysunku Przekrój podłużny - droga 2 KD-L (rys. 4 ark. 2),
 - rysunku Przekroje konstrukcyjne (rys. 5, ark. 1),
 - rysunku Przekroje konstrukcyjne - strefowanie sieci (rys. 5, ark. 2),
- 3) dla Tomu 2.2/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża elektryczna - oświetlenie uliczne:
 - strony tytułowej,
- 4) dla Tomu 2.3/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża telekomunikacyjna - usunięcie kolizji:
 - rysunku Plan sytuacyjny - droga 1 KD-L (rys. 2, ark. 1),
- 5) dla Tomu 2.4/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża telekomunikacyjna - kanał technologiczny:
 - rysunku Plan sytuacyjny - droga 1 KD-L (rys. 2, ark. 1),

- 6) dla Tomu 2.5/3 Projekt architektoniczno-budowlany branża sanitarna - kanalizacja deszczowa:
 - strony tytułowej,
 - oświadczenia projektanta,
 - oświadczenia sprawdzającego,
- 7) dla Tomu 2.6/3 Projekt architektoniczno-budowlany gospodarka drzewostanem:
 - strony tytułowej,
- 8) dla Tomu 2.7/3 Projekt architektoniczno-budowlany projekt zieleni:
 - strony tytułowej,
- 9) dla Tomu 2.8/3 Projekt architektoniczno-budowlany projekt zabezpieczenia drzew:
 - strony tytułowej,
 - rysunku Przekroje konstrukcyjne - zakres pętli tramwajowej (rys. 2),
- 10) dla Tomu 3/3 Załączniki do projektu budowlanego:
 - strony tytułowej,
 - opinii Prezydenta Miasta Poznania z 13.11.2024 r. (znak: MIR-I.7223.1.76.2024),

które stanowią integralną część niniejszej decyzji Wojewody Wielkopolskiego jako załącznik nr 2.

VI. Uchylam w części tabelę zawartą w punkcie VIII.5. na stronie 7. zaskarżonej decyzji poprzez wykreślenie wierszy dotyczących działek nr ewid. 25/94 i 25/95 ark. 14 obr. 0006 Żegrze.

VII. Uchylam w całości punkt VIII.9. na stronie 8. zaskarżonej decyzji

i orzekam poprzez zatwierdzenie w miejsce uchylenia następującego zapisu:

9. Na potrzeby związane z wykonaniem obowiązków, o których mowa w punktach VIII.5. i VIII.7. decyzji, ograniczam sposób korzystania z nieruchomości poprzez:

9.1. Udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę sieci uzbrojenia terenu na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.5. decyzji, na czas realizacji budowy lub przebudowy sieci, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie.

Jednocześnie wskazuję, że:

- na Prezydencie Miasta Poznania ciąży obowiązek przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego niezwłocznie po dokonaniu budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu;
- jeżeli przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, przysługuje odszkodowanie, na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia

21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o gospodarce nieruchomościami, Rozdział 5: Odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości;

- jeżeli dokonana budowa lub przebudowa sieci uzbrojenia terenu uniemożliwia właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalsze prawidłowe korzystanie z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, właściciel lub użytkownik wieczysty może żądać, aby Prezydent Miasta Poznania nabył, w drodze umowy, własność albo użytkowanie wieczyste nieruchomości;
- właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową sieci uzbrojenia terenu, a także czynności związanych z konserwacją oraz usuwaniem awarii budowlanych sieci uzbrojenia terenu. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej;
- ostateczna decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowi podstawę do dokonania stosownego wpisu w księdze wieczystej.

9.2. Udzielenie każdorazowemu gestorowi sieci, o których mowa w punkcie VIII.5. decyzji, zezwolenia na wykonanie czynności związanych z przebudową, konserwacją oraz usuwaniem awarii tych sieci uzbrojenia terenu.

9.3. Udzielenie zezwolenia na budowę lub przebudowę zjazdów na nieruchomościach, o których mowa w punkcie VIII.7. decyzji. Jednocześnie wskazuję, że właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany udostępnić nieruchomość w celu wykonania robót budowlanych związanych z budową lub przebudową zjazdów, jednak nie dłużej niż do dnia złożenia zawiadomienia o zakończeniu budowy obiektu budowlanego lub wniosku o udzielenie pozwolenia na użytkowanie całości inwestycji. Obowiązek udostępnienia nieruchomości podlega egzekucji administracyjnej.

VIII. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

Uzasadnienie

W dniu 6.02.2024 r. do Urzędu Miasta Poznania wpłynął wniosek pana Arkadiusza Jakuba Sugiero, zwanego dalej: Pełnomocnikiem zarządcy drogi, działającego z upoważnienia pana Krzysztofa Olejniczaka, Dyrektora Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu, działającego jako pełnomocnik właściwego zarządcy drogi, tj. Prezydenta Miasta Poznania, o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie dróg oznaczonych zgodnie z MPZP (uchwała nr XI/156/VIII/2019) symbolami 1KD-L i 2KD-L w rejonie Unii Lubelskiej w Poznaniu. Pełnomocnik zarządcy drogi wnioskował również o nadanie decyzji

rygoru natychmiastowej wykonalności, powołując się na ważny interes społeczny i gospodarczy, polegający m.in. na prawidłowym skomunikowaniu osiedli mieszkaniowych.

Wniosek był niekompletny, w związku z czym pismem z 20.02.2024 r. wezwano Pełnomocnika zarządcy drogi do jego uzupełnienia.

Wniosek został skorygowany i uzupełniony pismem z 11.03.2024 r.

Zgodnie z art. 11b ust. 1 specustawy, wniosek został złożony po uzyskaniu opinii Zarządu Województwa Wielkopolskiego (postanowienie nr 265/23 z 19.10.2023 r., znak: DI-IV.8012.265.2023) oraz Prezydenta Miasta Poznania (pismo z 16.11.2023 r., znak: UA-IV.6724.2015.2023).

Odnosnie wymaganych na podstawie ww. przepisu opinii właściwego zarządu powiatu oraz właściwego prezydenta miasta należy zauważyć, że w analizowanym przypadku sprawa dotyczy miasta na prawach powiatu, jak również zachodzi tożsamość podmiotu występującego o opinię oraz podmiotu tę opinię wydającego, tak więc uzyskanie opinii Prezydenta Miasta Poznania nie było niezbędne.

Zgodnie z wymogami art. 11d specustawy, wniosek winien zawierać następujące elementy: mapę w skali co najmniej 1:5000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu, analizę powiązania przedmiotowej drogi z innymi drogami publicznymi (zawierającą określenia kategorii dróg oraz sposób ich powiązania z projektowaną drogą), mapy zawierające projekty podziału nieruchomości, sporządzone zgodnie z odrębnymi przepisami, określenie nieruchomości lub ich części, które są planowane do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, określenie nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone, określenie zmian w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu, trzy egzemplarze projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego wraz z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (obecnie: Dz.U. z 2024 r. poz. 725 ze zm.), zwanej dalej: Pr. bud., aktualne na dzień opracowania projektu.

Wszystkie wymagane elementy wniosku znajdują się w aktach sprawy. Należy jednak stwierdzić, że wniosek i załączone do niego materiały zawierały nieścisłości wskazane w niżej przywołanych wezwaniach Wojewody Wielkopolskiego, które zostały wyjaśnione i skorygowane dopiero w toku postępowania odwoławczego.

Do wniosku winny być również załączone opinie, o których mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 specustawy, oraz wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne. W aktach sprawy znajdują się następujące dokumenty:

- pismo Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich z 27.10.2023 r. (znak: PO.RPP.430.200.2023.IB),
- opinia Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu z 8.11.2023 r. (znak: MKZ-IX.4125.35.36.2023.MK),

- pismo Szefa Centralnego Wojskowego Centrum Rekrutacji, Ośrodka Zamiejscowego w Poznaniu z 17.10.2023 r. Nr 3517/23 (znak: CWCR.OZ.Poz.-SLog.0732.349.2023).

W przedmiotowej sprawie stwierdzono brak obowiązku dołączenia dokumentów wynikających z art. 11d ust. 1 pkt. 7a i 7b, 8 lit. a, b, c, ca, e, g, ga oraz art. 11d ust. 1 pkt 9 i 11d ust. 4 specustawy.

Na podstawie uzupełnionego wniosku Prezydent Miasta Poznania wszczął postępowanie administracyjne - o czym, działając zgodnie z art. 11d ust. 5 specustawy, zawiadomił pisemnie wnioskodawcę i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (pismo z 21.03.2024 r.), zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości (wypisy z rejestru gruntów z 5.03.2024 r. i 27.03.2024 r.). W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma. Pozostałe strony organ I instancji zawiadomił o wszczęciu postępowania w drodze obwieszczenia z 21.03.2024 r., umieszczonego na elektronicznej tablicy ogłoszeń i w BIP Urzędu Miasta Poznania od 26.03.2024 r. do 9.04.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 27.03.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Zgodnie z art. 11d ust. 6 pkt 1 specustawy zawiadomienie o wszczęciu postępowania zawierało oznaczenie nieruchomości lub ich części objętych wnioskiem według katastru nieruchomości oraz informację o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy.

1.04.2024 r. z aktami sprawy zapoznał się przedstawiciel Twój Fyrtel Sp. z o.o., a 11.04.2024 r. z aktami sprawy zapoznała się przedstawicielka Zakładu Poprawczego w Poznaniu.

Twój Fyrtel Sp. z o.o. wniosła uwagi pismem z 9.04.2024 r., wskazując na utrudnienia w zagospodarowaniu nieruchomości stanowiącej działkę nr ewid. XX/XX, związane z jej planowanym podziałem.

Zakład Poprawczy w Poznaniu wniósł uwagi pismem z 16.04.2024 r., wskazując na brak możliwości wywłaszczenia gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa w świetle art. 113 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2024 r. poz. 1145 ze zm.), zwanej dalej: u.g.n., oraz umieszczenie we wniosku działek, które były objęte wcześniejszą decyzją Prezydenta Miasta Poznania Nr 362/2022 z 13.04.2022 r. (znak: UA-IV.6740.2069.2021) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji polegającej na rozbudowie drogi gminnej ulicy Wagrowskiej w Poznaniu.

Działając na podstawie art. 35 ust. 3 Pr. bud., Prezydent Miasta Poznania postanowieniem z 19.04.2024 r. zobowiązał Pełnomocnika zarządcy drogi do usunięcia braków i nieprawidłowości w projekcie zagospodarowania terenu, zwanym dalej: PZT, i projekcie architektoniczno-budowlanym, zwanym dalej: PAB.

Pismem z 19.04.2024 r. organ I instancji wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do ustosunkowania się do uwag złożonych przez strony postępowania.

Pełnomocnik zarządcy drogi pismem z 24.04.2024 r. udzielił odpowiedzi na ww. wezwanie, a Prezydent Miasta Poznania pismami z 9.05.2024 r. przekazał stronom stanowisko Pełnomocnika zarządcy drogi wraz z niezbędnymi wyjaśnieniami.

Pismem z 13.05.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na postanowienie z 19.04.2024 r., przedkładając skorygowane i uzupełnione dokumenty projektowe.

Do dnia wydania decyzji pozostałe strony postępowania nie wniosły żadnych uwag.

Decyzją Nr 428/2024 z 18.06.2024 r. (znak: UA-IV.6740.157.2024), zwaną dalej: decyzją PMP, Prezydent Miasta Poznania udzielił zarządcy drogi - Prezydentowi Miasta Poznania - zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie dróg oznaczonych zgodnie z MPZP (uchwała nr XI/156/VIII/2019) symbolami 1KD-L i 2KD-L w rejonie Unii Lubelskiej w Poznaniu. Decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 specustawy organ I instancji doręczył decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił pozostałe strony o jej wydaniu w drodze obwieszczenia z 19.06.2024 r. W aktach sprawy znajduje się potwierdzenie umieszczenia obwieszczenia o wydaniu decyzji w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 21.06.2024 r. do 5.07.2024 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 26.06.2024 r. w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza Poznań”).

Ponadto organ I instancji zawiadomił pisemnie (pismo z 19.06.2024 r.) o wydaniu decyzji właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją, zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości. W aktach sprawy znajdują się zwrotne potwierdzenia odbioru ww. pisma.

Zgodnie z art. 11f ust. 4 specustawy, zawiadomienie zawierało informację o miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z treścią decyzji.

Pismem z 8.07.2023 r. (wpływ do UM Poznania: 28.02.2023 r.) odwołanie od decyzji PMP złożył r.pr. Piotr Pawłowski, jako reprezentant Twój Fyrtel sp. z o.o.

Ww. odwołanie wniesiono w terminie. Na mocy art. 11g ust. 1 pkt 1 specustawy właściwym organem odwoławczym w przedmiotowej sprawie jest Wojewoda Wielkopolski. W związku z powyższym odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 15.07.2024 r. (wpływ: 16.07.2024 r.).

Odwołanie zostało następnie wycofane przez r.pr. Bartosza Czapryniaka, działającego jako reprezentant Twój Fyrtel sp. z o.o., pismem z 18.07.2024 r. (wpływ: 19.07.2024 r.).

W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 137 k.p.a. strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy. Ten sam przepis stanowi jednak, że organ odwoławczy nie uwzględnia cofnięcia odwołania, jeżeli prowadziłoby to do utrzymania w mocy decyzji naruszającej prawo lub interes społeczny. Oznacza to konieczność przeprowadzenia postępowania odwoławczego i zbadania prawidłowości postępowania

przeprowadzonego przez organ I instancji, jak również prawidłowości wydanej przez ten organ decyzji.

Z uwagi na stwierdzone w toku postępowania prowadzonego przez Wojewodę Wielkopolskiego braki i niejasności wskazane w cytowanych dalej wezwaniach należy stwierdzić, że w analizowanej sprawie nie było możliwe uwzględnienie wycofania odwołania i umorzenie postępowania odwoławczego.

Pismem z 19.07.2024 r. (wpływ do UM Poznania: 23.07.2024 r.) odwołanie od decyzji PMP złożył Zakład Poprawczy w Poznaniu (trwały zarządca działek o nr. ewid. XX/X, XX/X, XX/X, XX/X, XX, XX/X, XX/X, XX/X, ark. XX obr. 0006 Żegrze, stanowiących własność Skarbu Państwa), zwany dalej: Odwołującym, wnosząc o uchylenie decyzji PMP w całości oraz uchylenie nadanego jej rygoru natychmiastowej wykonalności.

Odwołujący ponowił uwagi wniesione w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji wyrażając wątpliwość, czy przejęcie na rzecz Miasta Poznania nieruchomości lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa, jest możliwe w oparciu o przepisy specustawy, co zdaniem Odwołującego jest sprzeczne z art. 113 ust. 2 u.g.n.

Odwołujący sformułował także przypuszczenie, że decyzja PMP została wydana bez spełnienia przesłanki materialnoprawnej, to jest bez wcześniejszego wydania decyzji środowiskowej, bowiem inwestycja nią objęta powiązana jest z innymi przedsięwzięciami drogowymi, które były objęte m.in. wcześniejszą decyzją Prezydenta Miasta Poznania Nr 362/2022 z 13.04.2022 r. (znak: UA-IV.6740.2069.2021) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oraz decyzją Prezydenta Miasta Poznania Nr 298/2024 z 22.04.2024 r. (znak: UA-VIII.6740.132.2024).

Ponadto Odwołujący wskazał, że w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji nie uwzględniono wszystkich kwestii podniesionych w piśmie z 9.07.2024 r.

Odnosnie nadania decyzji PMP rygoru natychmiastowej wykonalności Odwołujący zarzucił Prezydentowi Miasta Poznania, że nie zbadał, czy w przedmiotowej sprawie występuje uzasadniony interes społeczny lub gospodarczy.

Odwołanie wraz z aktami sprawy zostało przekazane do Wojewody Wielkopolskiego przez Prezydenta Miasta Poznania pismem z 25.07.2024 r. (wpływ: 29.07.2024 r.).

Po wstępnej analizie akt sprawy Wojewoda Wielkopolski pismem z 6.08.2024 r. wezwał Prezydenta Miasta Poznania (jako zarządcę drogi) do:

- 1) Wskazania osoby lub osób reprezentujących zarządcę drogi w postępowaniu prowadzonym przez organ II instancji i ewentualnego przedłożenia pełnomocnictwa jednoznacznie umocowującego tę osobę do reprezentowania Prezydenta Miasta Poznania.
- 2) Ustosunkowania się do uwag wniesionych w odwołaniu Zakładu Poprawczego w Poznaniu.
- 3) Wyjaśnienia budowy elementów drogi (kanału technologicznego na działkach 15/6 ark. 13 i 25/94 ark. 14 oraz sieci oświetleniowej ulicy na działkach 15/2 ark. 13 i 25/94 ark. 14) poza projektowanym pasem drogowym.

4) Wyjaśnienie wskazania działek 25/94 i 25/95 ark. 14, stanowiących drogę gminną, jako nieruchomości lub ich części, z których korzystanie będzie ograniczone.

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a. w związku z art. 11c specustawy, Wojewoda Wielkopolski zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie ustawowym i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 15.10.2024 r.

Pismem z 23.08.2024 r. (wpływ: 28.08.2024 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie, przedkładając stosowne pełnomocnictwo oraz wyjaśniając, co następuje:

Ad. 2) Odnosząc się do uwag wniesionych przez Odwołującego Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że wskazane nieruchomości lub ich części z mocy prawa staną się własnością Miasta Poznania jako właściwej jednostki samorządu terytorialnego. Jest to zgodne z art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy, która została uchwalona później niż u.g.n. i jest regulacją szczególną, mającą na celu umożliwienie inwestycji o szczególnym znaczeniu jakim są drogi publiczne. Art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy jest nadrzędny względem art. 113 ust. 2 u.g.n. zgodnie z regułami kolizyjnymi stanowiącymi, iż: a) norma szczególna uchyla normę generalną, oraz b) norma późniejsza uchyla normę wcześniejszą.

Odnosnie kwestii braku decyzji środowiskowej Pełnomocnik zarządcy drogi wyjaśnił, że inwestycja dotyczy realizacji układu drogowego o długości nie przekraczającej 1km - stąd nie było wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedmiotowej inwestycji, bowiem ze względu na długość planowanej drogi nie zachodzą obligatoryjne ani fakultatywne przesłanki do przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Pełnomocnik zarządcy drogi stwierdził także, że podniesione przez Odwołującego zarzuty dotyczące niedozwolonego podziału większej inwestycji na mniejsze części w celu uniknięcia postępowania środowiskowego są zupełnie bezzasadne, przytoczył orzecznictwo w tym zakresie oraz wyjaśnił, że:

- a) decyzja Nr 362/2022 z 13.04.2022 r. dotyczyła „Rozbudowy ulicy Wagrowskiej w Poznaniu”, przewidzianej w ramach inwestycji dotyczącej rozbudowy istniejącego układu komunikacyjnego w rejonie ulic Wagrowskiej i Hetmańskiej w Poznaniu, która zgodnie z projektem została zakończona placem do zawracania (brak przejazdu dalej ulicą Wagrowską). Inwestorem był Prezydent Miasta Poznania. Inwestycja ta została zakończona i przyjęta do użytkowania na mocy decyzji PINB w Poznaniu Nr 12/2024 z 15.01.2024 r. (a więc jeszcze przed wydaniem decyzji PMP), co oznacza, iż może funkcjonować samodzielnie;
- b) decyzja nr 298/2024 z 22.04.2024 r. dotyczy budowy drogi wewnętrznej 1KDW (a nie drogi publicznej) przez indywidualnego inwestora: XXXXX;
- c) decyzja PMP dotyczy budowy dróg oznaczonych zgodnie z MPZP (uchwała nr XI/156/VIII/2019) symbolami 1KD-L i 2KD-L w rejonie ul. Unii Lubelskiej w Poznaniu.

Biorąc powyższe pod uwagę, w opinii Pełnomocnika zarządcy drogi nie ulega żadnej wątpliwości, iż planowana inwestycja spełnia kryterium samodzielności funkcjonalnej, ponieważ po jej zrealizowaniu będzie funkcjonować, to jest spełniać zakładane cele polegające na usprawnieniu ruchu, niezależnie od tego, czy pozostałe elementy projektowanego większego systemu drogowego zostaną zrealizowane.

Odnosnie zarzutu dotyczącego nieuwzględnienia kwestii podniesionych w piśmie z 9.07.2024 r. Pełnomocnik zarządy drogi wskazał, że pismo to zostało sporządzone już po zamknięciu sprawy administracyjnej zakończonej wydaniem decyzji PMP, tak więc organ I instancji nie miał obowiązku odniesienia się do kwestii w nim podniesionych.

Ustosunkowując się do zarzutów dotyczących braku zbadania zasadności nadania decyzji PMP rygoru natychmiastowej wykonalności Pełnomocnik zarządy drogi stwierdził, że w przedmiotowej sprawie ewidentnie występuje uzasadniony interes społeczny (tj. budowa drogi publicznej) stąd nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest w pełni uzasadnione.

- Ad. 3) Na działkach nr 15/6 i 15/2 zlokalizowano infrastrukturę techniczną, która dowiązuje się do sieci zlokalizowanych na działkach stanowiących teren drogi wewnętrznej - ul. Heleny Tadeuszek, natomiast na działkach nr 25/94 i 24/95 zlokalizowano infrastrukturę techniczną, która dowiązuje się do istniejących sieci zlokalizowanych w pasie drogowym drogi publicznej - ul. Unii Lubelskiej.
- Ad. 4) Działki nr 25/94 i 25/95 stanowią pas drogi publicznej - ul. Unii Lubelskiej. Założono czasowe zajęcie ww. działek na czas realizacji robót drogowych. Docelowo korzystanie z nich nie będzie ograniczone - omyłkowo zostały ujęte w niewłaściwej tabeli we wniosku.

Po ponownym przeanalizowaniu wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, załączonej do niego dokumentacji budowlanej oraz odpowiedzi udzielonej przez Pełnomocnika zarządcy drogi pismem z 23.08.2024 r., organ II instancji pismem z 15.10.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- przekazania wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, skorygowanego zgodnie z Ad. 4. pisma z 23.08.2024 r.,
- wyjaśnienia licznych rozbieżności, omyłek, braków i niejasności w zakresie PZT, PAB i załączników projektu budowlanego,
- wyjaśnienia w jaki sposób zapewniony będzie dostęp do drogi publicznej bez konieczności przejazdu po działce sąsiedniej, dla działek o nr. ewid.: 42/5 (przed podziałem: 42/3), 27/1 (przed podziałem: 27), 22/11 (przed podziałem: 22/5), 33/2 (przed podziałem: 33), 34/4 (przed podziałem: 34/2), 10/4 (przed podziałem: 10/1), 14/4 (przed podziałem: 14/1), 22/14 (przed podziałem: 22/7), 22/16 (przed podziałem: 22/9), 26/56 (przed podziałem: 26/47).

Jednocześnie, działając na podstawie art. 36 k.p.a., organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 6.08.2024 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 16.12.2024 r.

Pismem z 31.10.2024 r. Pełnomocnik zarządcy drogi udzielił odpowiedzi na wezwanie, przedkładając skorygowany wniosek oraz uzupełnione i skorygowane elementy dokumentacji projektowej, a także udzielił szczegółowych wyjaśnień odnośnie przyjętych rozwiązań projektowych i użytych pojęć.

Po przeanalizowaniu przedłożonych materiałów Wojewoda Wielkopolski pismem z 5.12.2024 r. wezwał Pełnomocnika zarządcy drogi do:

- dostarczenia oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działek o nr. ewid.: 25/94 i 25/95 ark. 14 obr. Żęgrze,
- wyjaśnienia rozbieżności, omyłek, braków i niejasności w zakresie PZT i PAB,
- wyjaśnienia, w jaki sposób zapewniony będzie dostęp do drogi publicznej dla działek wskazanych w wezwaniu z 15.10.2024 r.

Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie wskazanym w piśmie z 15.10.2024 r. i wskazał nowy termin załatwienia sprawy do 16.01.2025 r.

Pismem z 16.12.2024 r. (wpływ: 17.12.2024 r.) Pełnomocnik zarządcy drogi przekazał stosowne wyjaśnienia, oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działek o nr ewid. 25/94 i 25/95 oraz skorygowane elementy dokumentacji projektowej.

Biorąc pod uwagę udzielone wyjaśnienia i wprowadzane korekty, Wojewoda Wielkopolski ostatecznie uznał zgromadzoną dokumentację za kompletną. Działając w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a., w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 specustawy, pismem z 16.01.2025 r. zawiadomił zarządcę drogi i właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem (zgodnie z danymi widniejącymi w katastrze nieruchomości - wypisy z EGiB w aktach organu I instancji oraz dodatkowo wypisy z EGiB z 13.01.2025 r. i z 14.01.2025 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego w toku postępowania administracyjnego, wyznaczając termin zapoznania się z aktami i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji do 18.02.2025 r. Jednocześnie organ zawiadomił o braku możliwości załatwienia sprawy w terminie i wskazał nowy termin do 17.03.2025 r.

Pozostałe strony organ zawiadomił w drodze obwieszczenia, które zostało umieszczone na tablicy ogłoszeń WUW w Poznaniu od 21.01.2025 r. do 18.02.2025 r. w BIP WUW w Poznaniu od 21.01.2025 r. do 4.02.2025 r. oraz w BIP i na elektronicznej tablicy ogłoszeń UM Poznania od 21.01.2025 r. do 4.02.2025 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane 21.01.2025 r. w prasie lokalnej („Głos Wielkopolski”).

W tym miejscu wskazać należy, że na podstawie sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania wypisów z EGiB z 13.01.2025 r. i z 14.01.2025 r., a także na podstawie informacji zawartych na stronie internetowej www.poznan.oow.gov.pl, organ II instancji

powziął informację o przekształceniu Zakładu Poprawczego w Poznaniu od 1.09.2024 r. w Okręgowy Ośrodek Wychowawczy w Poznaniu.

24.01.2025 r. z aktami sprawy zapoznała się pełnomocniczka Odwołującego.

Pismem z 18.02.2025 r. Odwołujący wniósł o przedłużenie do 11.03.2025 r. terminu wypowiadania się co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań. Organ II instancji udzielił odpowiedzi pismem z 21.02.202 r. wyjaśniając, że wskazany w zawiadomieniu z 16.01.2025 r. termin jest terminem instrukcyjnym (zwykłym), po upływie którego do dnia wydania decyzji strona ma również pełne prawo przedstawić swoje stanowisko w sprawie.

Do dnia wydania niniejszej decyzji do organu II instancji nie wpłynęły żadne nowe pisma Odwołującego.

Pozostałe strony postępowania nie skorzystały z prawa do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, ani nie wniosły uwag. W związku z powyższym, zgodnie z art. 81 k.p.a., należy uznać za udowodnione wskazane w zgromadzonym materiale dowodowym okoliczności faktyczne.

Po zbadaniu zaskarżonej decyzji organ II instancji stwierdził, co następuje:

Decyzja PMP została wydana na podstawie ustawy mającej charakter wyjątkowy i epizodyczny, której celem jest uproszczenie i przyspieszenie procedur dotyczących wydawania aktów administracyjnych warunkujących rozpoczęcie budowy dróg publicznych, w tym przyspieszenie nabywania gruntów na potrzeby inwestycji drogowych. Temu też służy objęcie jedną decyzją administracyjną rozstrzygnięć dotyczących różnych kwestii (występujących przy realizacji tego typu inwestycji), jak ustalenie lokalizacji drogi, zatwierdzenie podziału nieruchomości i przejmowanie jej na własność publiczną oraz zatwierdzenie projektu budowlanego stanowiącego pozwolenie na budowę.

Decyzja PMP została wydana na rzecz właściwego zarządcy drogi, tj. Prezydenta Miasta Poznania. Organ I instancji prawidłowo określił przedmiot inwestycji.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że decyzją PMP Prezydent Miasta Poznania umorzył postępowanie w części dotyczącej realizacji inwestycji na nieruchomościach lub ich częściach, które zostały usunięte z wniosku, który w tym zakresie został skorygowany pismem z 11.03.2024 r., a więc jeszcze przed zawiadomieniem o wszczęciu postępowania przez organ I instancji. Rozstrzygnięcie to, aczkolwiek pozbawione podstawy, pozostaje bez wpływu na prawidłowość wydanej decyzji.

Dokonując kontroli decyzji PMP z punktu widzenia spełnienia wymogów art. 11f ust. 1 specustawy (treść decyzji) stwierdzono, co następuje:

- 1) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 1 specustawy. Organ I instancji w punkcie I.1 na stronie 2. ustalił ogólne wymagania dotyczące powiązania dróg z innymi drogami publicznymi, a w punkcie I.2. opisał stan istniejący oraz

projektowany, przy czym należy zauważyć, że opis ten ma charakter informacyjny i nie stanowi ustalenia decyzji, a ponadto zawiera informacje odnośnie powiązań z drogami nie stanowiącymi obecnie dróg publicznych. W związku z tym organ II instancji uznał za konieczne uchylenie punktu I.2. i orzeczenie w tym zakresie.

- 2) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 2 specustawy, w punkcie II. na stronie 2. określając linie rozgraniczające teren poprzez wskazanie tych linii na załączniku nr 1 do decyzji, bez jednoznacznego, enumeratywnego wskazania nieruchomości lub ich części objętych liniami rozgraniczającymi teren.

W związku z powyższym, mając na uwadze czytelność rozstrzygnięcia, organ II instancji uznał za celowe uzupełnienie zapisów punktu I. w sposób umożliwiający jednoznaczne zidentyfikowanie nieruchomości lub ich części objętych liniami rozgraniczającymi teren.

Z uwagi na dokonaną w toku postępowania odwoławczego korektę wniosku i załączników graficznych, związaną m.in. z uporządkowaniem oznaczeń poza liniami rozgraniczającymi teren (w pasie drogowym ul. Unii Lubelskiej), organ II instancji uznał także za konieczne uchylenie i zastąpienie załącznika graficznego pn. „Mapa przedstawiająca przebieg drogi” (rys. 1 ark. 1 i 2) ukazującego linie rozgraniczające teren.

- 3) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 3 specustawy, w punkcie III. na stronach 2.÷3. ustalając warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, potrzeb ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa.
- 4) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 4 specustawy, w punkcie IV. na stronach 3.÷4. ustalając wymogi dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym wynikające z Pr. bud.

- 5) Decyzja PMP spełnia wymogi art. 11f ust. 1 pkt 5 specustawy. Organ I instancji w punkcie V. na stronie 4. prawidłowo zatwierdził podział nieruchomości, przedstawiony na załączonej do wniosku dokumentacji geodezyjno-kartograficznej, opatrzonej stosownymi klauzulami ośrodka dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej.

- 6) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 6 specustawy. Organ I instancji w punkcie VI. na stronach 4.÷5. prawidłowo wskazał nieruchomości lub ich części, które stają się z mocy prawa własnością Miasta Poznania.

- 7) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 7 specustawy, w punkcie VII. na stronach 5.÷6. zatwierdzając PZT oraz PAB.

Decyzja PMP zawiera błąd w zakresie wskazania numeru uprawnień budowlanych mgr. inż. Karola Śliwińskiego, w związku z czym organ II instancji uznał za stosowne odpowiednie skorygowanie zapisów punktu VII.

Ponadto w toku postępowania odwoławczego organ II instancji stwierdził braki i nieścisłości w dokumentacji budowlanej, które zostały wyjaśnione, uzupełnione i skorygowane. Wskutek dokonanych przez zarządcę drogi korekt organ II instancji uznał za konieczne uchylenie decyzji PMP w zakresie, w jakim zatwierdza ona wybrane elementy PZT i PAB, i zatwierdzenie w to miejsce odpowiednio uzupełnionych i skorygowanych dokumentów projektowych.

Po analizie uzupełnionego i skorygowanego projektu budowlanego należy stwierdzić,

że został on sporządzony zgodnie z Pr. bud., obowiązującymi w momencie złożenia wniosku przepisami dotyczącymi projektowania dróg, a także zgodnie z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Projekt budowlany zawiera też informację o obszarze oddziaływania obiektu, wymaganą na podstawie art. 34 ust. 3 pkt 5 Pr. bud.

8) Decyzja PMP tylko częściowo spełnia wymogi przepisu art. 11f ust. 1 pkt 8 specustawy:

- w punkcie VIII.1. organ I instancji prawidłowo określił szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. a specustawy);
- w punkcie VIII.2. organ I instancji - wobec braku takiej potrzeby - nie ustalił obowiązku budowy tymczasowych obiektów budowlanych oraz prawidłowo ustalił okres użytkowania takich obiektów (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. b specustawy);
- w punkcie VIII.3. organ I instancji ustalił obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania i tymczasowych obiektów budowlanych, a także określił termin rozbiórki tych obiektów, natomiast w punkcie VIII.8. zezwolił na wykonanie obowiązku rozbiórki (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c, j specustawy);
- w punkcie VIII.4. organ I instancji prawidłowo określił szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. d specustawy);
- w punkcie VIII.5. organ I instancji ustalił obowiązek budowy lub przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e, j specustawy).

W toku postępowania odwoławczego dokonana została korekta wniosku w tym zakresie, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne uchylenie tabeli zawartej w punkcie VIII.5. w części dotyczącej działek nie objętych przebudową sieci;

- w punkcie VIII.6. organ I instancji prawidłowo ustalił obowiązek przebudowy innych dróg publicznych, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g, j specustawy);
- w punkcie VIII.7. organ I instancji ustalił obowiązek budowy zjazdów, a w punkcie VIII.8. zezwolił na jego wykonanie (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. h, j specustawy);
- w punkcie VIII.9. organ I instancji ograniczył sposób korzystania z nieruchomości na potrzeby związane z budową lub przebudową, o których mowa w punktach VIII.5., VIII.6. i VIII.7. zaskarżonej decyzji (por. art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. i specustawy).

W toku postępowania odwoławczego dokonana została korekta wniosku w zakresie wskazania nieruchomości, z których korzystanie ma być ograniczone, w związku z czym organ II instancji uznał za konieczne stosowne skorygowanie zapisów zaskarżonej decyzji.

W tym miejscu należy także wyjaśnić, że wnioskodawca przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane dla działek nr ewid. 25/94 i 25/95 ark. 14 obr. 0006 Żegrze, stanowiących własność Miasta Poznania i objętych obowiązkiem przebudowy innych dróg publicznych.

Kwestie związane z przedmiotowym oświadczeniem nie są uregulowane w specustawie. Zgodnie z art. 11i ust. 1 specustawy, w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud., z wyjątkiem art. 28 ust. 2. Przepisy Pr. bud. w art. 32 ust. 4 stanowią, że jednym z warunków wydania pozwolenia na budowę jest złożenie przez wnioskodawcę oświadczenia, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

W ocenie organu dopuszczalne jest złożenie przez wnioskodawcę przedmiotowego oświadczenia o dysponowaniu nieruchomością na cele budowlane w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 21.12.2012 r., sygn. akt VII SA/Wa 2554/12, wyrok WSA w Białymstoku z 9.04.2013 r., sygn. akt II SA/Bk 960/12).

- 9) W rozpatrywanej sprawie nie zachodziła konieczność dokonania ustaleń wynikających z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. f oraz art. 20a specustawy.
- 10) Decyzja PMP spełnia wymogi przepisu art. 16 ust. 2 specustawy, w punkcie IX. prawidłowo określając termin wydania nieruchomości i opróżnienia lokali, a także czyni zadość wymaganiom art. 17 ust. 1 specustawy, bowiem organ I instancji w punkcie X. prawidłowo nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Dokonując analizy decyzji PMP organ II instancji stwierdził, że tylko częściowo spełnia ona wymogi art. 107 § 1 k.p.a. Organ I instancji prawidłowo wskazał w decyzji jej adresata - Prezydenta Miasta Poznania, a także prawidłowo wskazał strony postępowania. Uzasadnienie decyzji zawiera szczegółowy opis złożonego wniosku i przebiegu sprawy oraz wyjaśnienie okoliczności faktycznych i prawnych mających wpływ na rozstrzygnięcie, a także uzasadnienie nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Organ I instancji wskazał również, że inwestycja nie wymagała uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 ze zm.), zwanej dalej: ustawą o udostępnianiu, jednak nie odniósł się w żaden sposób do wymogów art. 88 ust. 1 i art. 96 ust. 1, 2 i 3 tej ustawy.

W związku z powyższym organ II instancji ustalił, że wnioskodawca nie wystąpił z wnioskiem o przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania zmierzającego do wydania zaskarżonej decyzji. Odnośnie wymogów art. 96 ust. 1, 2 i 3 ustawy o udostępnianiu organ II instancji uznał, że biorąc pod uwagę lokalizację inwestycji poza obszarami objętymi formami ochrony, w obrębie istniejącego układu drogowego i w bezpośrednim sąsiedztwie terenów poprzemysłowych, podlegających obecnie przekształceniu na cele zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej, przedsięwzięcie nie będzie potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000. W związku z powyższym brak odniesienia do wyżej wskazanych przepisów ustawy

o udostępnianiu, aczkolwiek stanowi naruszenie przepisu art. 107 § 3 k.p.a., pozostaje bez wpływu na ostateczną treść rozstrzygnięcia.

Organ II instancji stwierdził ponadto, że decyzja PMP zawiera prawidłowe pouczenie co do terminu wniesienia odwołania.

Ustalenia niniejszej decyzji w zakresie, w którym uchylono decyzję PMP i orzeczono w sprawie, nie naruszają zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 k.p.a., ponieważ zasadnicze rozstrzygnięcia decyzji pozostają zgodne z wnioskiem zarządcy drogi oraz decyzją organu I instancji. Zarówno przedmiot inwestycji jak i jej lokalizacja pozostają takie same jak we wniosku rozpatrywanym w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

Odnosnie zarzutów wniesionych w odwołaniach należy wyjaśnić, co następuje:

I.

Na wstępie należy przypomnieć, że istotą postępowania odwoławczego, zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, jest ponowne rozpoznanie sprawy przez organ drugiej instancji w pełnym - co do zasady - zakresie. Oznacza to, że organ odwoławczy winien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całokształcie. Kontrola instancyjna organu rozpatrującego odwołanie obejmuje zarówno legalność dokonanego przez organ pierwszej instancji rozstrzygnięcia sprawy, jak również ocenę stanu faktycznego. Niezbędnym wymogiem merytorycznego orzekania przez organ odwoławczy jest dostateczne i wszechstronne wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14.10.1999 r. (sygn. akt IV SA 1313/98, LEX nr 48725). Organ nie jest przy tym związany uzasadnieniem środka zaskarżenia, a winien skontrolować postępowanie i decyzję organu pierwszej instancji z punktu widzenia legalności, celowości oraz słuszności rozstrzygnięcia, niezależnie od tego, czy zostały podniesione przez skarżącego w tym zakresie zarzuty.

Należy również wskazać, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest decyzją związaną i nie dopuszcza jakiejkolwiek uznaniowości przy jej wydawaniu. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane jest stanowisko, że przepisy specustawy nie upoważniają organów orzekających do oceny racjonalności czy słuszności rozwiązań projektowych przyjętych we wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. O przebiegu drogi oraz przyjętych rozwiązaniach technicznych decyduje wyłącznie jej zarządca. W toku postępowania organ winien ocenić kompletność złożonego wniosku, ustalić, czy spełnia on inne przesłanki określone przepisami specustawy oraz zbadać, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym. Co do przebiegu inwestycji jest natomiast tym wnioskiem związany. Organy administracji publicznej orzekające w sprawie wniosku (zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji) nie współuczestniczą w projektowaniu inwestycji i nie posiadają kompetencji do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy też do zmiany

proponowanych rozwiązań co do jej przebiegu, bowiem jej usytuowanie zależy od woli zarządcy drogi (por. wyroki WSA w Poznaniu z: 10.02.2016 r., sygn. akt IV SA/Po 893/15; 25.11.2015 r., sygn. akt II SA/Po 582/15; 11.09.2014 r., sygn. akt II SA/Po 328/14; 9.06.2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09; wyrok WSA w Opolu z 12.10.2010 r., sygn. akt II SA/Op 381/10; wyrok WSA w Warszawie z 18.04.2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07; wyrok WSA w Warszawie z 9.11.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06).

Należy przy tym wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 specustawy w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w specustawie stosuje się odpowiednio przepisy Pr. bud. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 Pr. bud., w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (por. wyrok WSA w Warszawie z 27.01.2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Podkreślić również należy, że niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez inwestora, bowiem miałaby ona charakter pozaprawny. To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego, i to on wybiera najbardziej korzystne rozwiązanie lokalizacyjne i techniczno-wykonawcze (stanowisko wyrażone m.in. przez NSA w wyroku z 26.07.2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, LEX nr 1367353).

Przedmiotem orzekania w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej jest więc inwestycja w kształcie wskazanym we wniosku, nie zaś poszukiwanie rozwiązań alternatywnych w celu uwzględnienia interesów jednej lub kilku ze stron postępowania, bowiem drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa. Co do zasady budowa dróg publicznych stanowi bowiem działanie ze względu na dobro wspólne. Niewątpliwie jednak, przy opracowaniu koncepcji lokalizacji inwestycji drogowej na danym terenie, inwestor musi uwzględnić wszystkie ograniczenia prawne, wynikające z ustaw szczególnych, jak również ograniczenia faktyczne. Oceniając to, czy zaskarżona decyzja w sposób prawidłowy zapewnia poszanowanie uzasadnionych interesów osób trzecich, należy jednak mieć na względzie, że inwestor realizujący inwestycje drogową działa w interesie publicznym, który ma prymat nad interesem prawnym jednostki, o ile nie narusza jego interesu prawnego w sposób niezgodny z prawem. Obowiązek uwzględnienia uzasadnionych interesów osób trzecich należy interpretować w taki oto sposób, że chodzi tu o interesy obiektywnie uzasadnione.

W tym miejscu wypada również przytoczyć stanowisko wyrażone przez NSA w wyroku z 3.07.2019 r. (sygn. akt II OSK 916/19) dotyczące stosowania reguły wynikającej

z art. 7 k.p.a., nakazującej załatwienie sprawy w sposób uwzględniający interes społeczny i słuszny interes obywateli. Zdaniem Sądu reguła ta nie może doprowadzić do wyłączenia stosowania przepisów specustawy: „Nakaz ten jest możliwy do zrealizowania wyłącznie w sytuacji, gdy organowi administracji przysługuje tzw. uznanie administracyjne. Nie można go jednak stosować w przypadku wydania przez organ tzw. decyzji związanej, tj. decyzji wydawanej w sytuacji, gdy norma prawa przewiduje w określonym stanie faktycznym obowiązek wydania przez organ decyzji o określonej treści. Dopuszczalność czy zakres zastosowania przepisów specustawy nie mogą więc być modyfikowane z uwagi na słuszny interes strony czy stron, a ochrona tego interesu nie może stanowić wyłącznej podstawy do odmowy wydania zezwolenia na realizację inwestycji drogowej w kształcie wskazanym przez zarządcę drogi. Należy też zwrócić uwagę na przepis art. 11e specustawy który mówi, że nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami”.

Powyższe zasady należy mieć na uwadze przechodząc do szczegółowej analizy wniesionych zarzutów.

II.

Z uwagi na wycofanie odwołania pismem z 18.07.2024 r., jak również brak uwag ze strony Twój Fyrtel sp. z o.o. w dalszym toku postępowania, organ II instancji odstępuje od analizy zarzutów wniesionych w odwołaniu ww. Spółki.

III.

Odnosząc się do wniesionych przez Odwołującego uwag dotyczących wątpliwości odnośnie możliwości wywłaszczenia nieruchomości lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa w świetle art. 113 ust. 2 u.g.n. należy wyjaśnić, że:

- art. 113 ust. 2 u.g.n. dotyczy wywłaszczania nieruchomości wskazanych w art. 112 ust 1 u.g.n. i następuje w drodze decyzji wydawanej na podstawie przepisów u.g.n.;
- zgodnie z art. 11 f ust 1 pkt 6 specustawy, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego;
- zgodnie z art. 12 ust. 4 specustawy nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6, stają się z mocy prawa: 1) własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych, 2) własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych - z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna;
- przepis art. 23 specustawy zawiera normę o charakterze odsyłającym, zgodnie z którą przepisy u.g.n. mogą znaleźć zastosowanie wyłącznie w sprawach nieuregulowanych w Rozdziale 3 Nabywanie nieruchomości pod drogi.

Powyższe koresponduje z przepisami ustawy o gospodarce nieruchomościami. Stosownie do art. 2 u.g.n. ustawa ta nie narusza innych ustaw w zakresie dotyczącym gospodarki

nieruchomościami, a w szczególności specustawy (por. art. 2 pkt 11 u.g.n.), z czego z kolei wynika, że jeśli specustawa ma własny przedmiot regulacji, to u.g.n. nie może mieć zastosowania w materii objętej specustawą. Skoro więc kwestia nabywania nieruchomości pod drogi została uregulowana przepisami Rozdziału 3 specustawy, to przejście z mocy prawa własności nieruchomości na odpowiednią jednostkę samorządu terytorialnego nie może być interpretowane jako wyłączenie w rozumieniu u.g.n.

W świetle powyższych przepisów należy więc stwierdzić, że art. 113 ust. 2 u.g.n. nie znajduje zastosowania do nabywania nieruchomości pod drogi realizowane na mocy specustawy.

IV.

Odnosnie kwestii braku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przypomnieć należy, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może być wydana po uprzednim przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jeżeli jest ono wymagane przepisami ustawy o udostępnianiu. Przy czym, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 specustawy, wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera m.in. wymagane przepisami odrębnymi decyzje administracyjne.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy o udostępnianiu, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 albo jeżeli o jej przeprowadzenie wystąpi podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia lokalizowanego na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Rodzaje przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zostały szczegółowo i jednoznacznie określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. poz. 1839 ze zm.), w którym wymienione są m.in. autostrady i drogi ekspresowe, inne drogi o nie mniej niż czterech pasach ruchu i długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz zmiana przebiegu lub rozbudowa istniejącej drogi o dwóch pasach ruchu do co najmniej czterech pasów ruchu na długości nie mniejszej niż 10 km w jednym odcinku oraz pozostałe drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km.

Już z powyższego wynika, że w przypadku drogi przedsięwzięcie może dotyczyć jej części lub odcinka.

Organ II instancji w pełni aprobuje wyjaśnienia złożone w tej sprawie przez Pełnomocnika zarządcy drogi i przychylił się do stanowiska, że inwestycja polegająca na budowie dróg oznaczonych zgodnie z MPZP (uchwała nr XI/156/VIII/2019) symbolami 1KD-L i 2KD-L

w rejonie ul. Unii Lubelskiej w Poznaniu jest odrębnym zadaniem inwestycyjnym, a fakt, że łączyć się będzie z innymi, odrębnie realizowanymi elementami układu drogowego Miasta Poznania, nie może być uznawany za podstawę do żądania uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku przedsięwzięć drogowych wyodrębnienie zamkniętej całości jest dość trudne, ponieważ każda budowana droga powiązana jest z istniejącą lub projektowaną siecią dróg i stanowi część większej całości składającej się na układ komunikacyjny. Logicznym jest, że budowa nowych dróg musi wpisywać się w układ dróg już istniejących lub projektowanych. Tego rodzaju rozumowanie, jakim kieruje się Odwołujący, należy uznać za bezzasadne, prowadziłoby bowiem do konkluzji, że wszystkie łączące się ze sobą elementy układu drogowego, bez względu na czas czy podstawy ich realizacji, stanowią jedno przedsięwzięcie. W analizowanym przypadku przedmiotem inwestycji jest część miejskiego układu drogowego, stanowiąca jednak samodzielną, w pełni funkcjonalną całość.

Podobne zagadnienie było już przedmiotem oceny NSA w uzasadnieniu wyroku z 29 stycznia 2015 r. (sygn. akt II OSK 1605/13): "Sąd pierwszej instancji słusznie odwołał się w rozpatrywanym zakresie do kryterium samodzielności funkcjonalnej, zakładającego, że inwestycja drogowa stanowi jedno przedsięwzięcie, jeżeli po jej zrealizowaniu będzie funkcjonować, tj. spełniać zakładane cele polegające na usprawnieniu ruchu, niezależnie od tego, czy pozostałe elementy projektowanego większego systemu drogowego zostaną zrealizowane, czy też nie. Inwestycja, o którą chodzi w niniejszej sprawie, bezsprzecznie spełnia to kryterium. Była ona wprawdzie wyodrębniona jako zadanie z większego założenia budowlanego, lecz służyła ona wykonaniu drogi o określonym, podwyższonym standardzie pomiędzy ściśle wskazanymi odcinkami, łączącymi określone węzły i skrzyżowania. Odcinki te mają charakter zamknięty i samodzielny względem reszty układu drogowego miasta, gdyż stanowią trasę o wyznaczonym początku i końcu, na którą pojazdy będą się mogły dostać i po której pokonaniu będą mogły kontynuować jazdę po innych drogach. Jest to więc autonomiczne rozwiązanie komunikacyjne polepszające warunki ruchu drogowego w oznaczonej części miasta. Wątpliwości mogłoby natomiast budzić tylko takie zamierzenie inwestycyjne, w którym odcinek pomiędzy dwoma skrzyżowaniami czy węzłami byłby podzielony na pododcinki traktowane jako odrębne przedsięwzięcia, ponieważ wówczas wykonanie wyłącznie jednego z takich pododcinków nie przyczyniłoby się do usprawnienia ruchu drogowego".

Wobec powyższego stwierdzono, że analizowana inwestycja, stanowiąca część układu drogowego Miasta Poznania, mająca początek na przedłużeniu istniejącego odcinka ul. Wagrowskiej i przebiegająca od zjazdu z drogi wewnętrznej (ul. Heleny Tadeuszk) na odcinek drogi 1KD-L (ul. Wagrowska), poprzez skrzyżowanie drogi 1KD-L z drogą 2KD-L, aż do skrzyżowania drogi 2KD-L z ul. Unii Lubelskiej, stanowi przedsięwzięcie mogące samodzielnie funkcjonować i nie jest zaliczana do przedsięwzięć określonych w ww. rozporządzeniu. W związku z tym obowiązujące przepisy prawa nie nakładają dla przedmiotowej inwestycji drogowej obowiązku przedłożenia decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym zarzut wydania decyzji bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko należy uznać za całkowicie bezpodstawny.

V.

Za bezzasadny należy uznać zarzut nieuwzględnienia uwag wniesionych w piśmie Zakładu Poprawczego z 9.07.2024 r., bowiem pismo to zostało wniesione po wydaniu decyzji PMP, a więc nie podlegało rozpatrzeniu w ramach postępowania prowadzonego przez organ I instancji.

VI.

Odnosnie zarzutu bezzasadnego nadania decyzji PMP rygoru natychmiastowej wykonalności wyjaśnić trzeba, że zgodnie z art. 17 ust. 1 specustawy właściwy organ nadaje decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Zgodnie ze stanowiskiem ugruntowanym w orzecznictwie (por. np. wyrok NSA z 11.09.2013 r., sygn. akt II OSK 1757/13; czy wyrok WSA w Poznaniu z 26.11.2015 r., sygn. akt IV SA/Po 352/15), literalna wykładania powyższego przepisu wskazuje, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest obligatoryjne, jeżeli zarządca drogi złoży wniosek uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym. Brak określenia w tym przepisie rodzaju i natężenia tego interesu wskazuje, że chodzi tu o jakikolwiek interes społeczny lub gospodarczy, co odróżnia instytucję uregulowaną w art. 17 ust. 1 specustawy od regulacji dotyczącej nadawania decyzjom administracyjnym rygoru natychmiastowej wykonalności, zawartej w art. 108 k.p.a., gdzie nadanie decyzji rygoru możliwe jest ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

Podkreślić należy, że ocena, czy taki interes ma miejsce, została pozostawiona organowi wydającemu decyzję, przy czym specustawa nie wprowadza żadnych szczególnych kryteriów oceny takiego interesu. Istotne jest to, czy dana okoliczność może być uznana za okoliczność wskazującą na istnienie interesu społecznego lub gospodarczego. Co więcej, przesłanki interesu społecznego lub interesu gospodarczego nie muszą wystąpić łącznie, wystarczające jest bowiem wystąpienie tylko jednej z nich.

Jeżeli wnioskodawca wskaże na interes społeczny polegający np. na ochronie życia i zdrowia ludzkiego poprzez poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, lub na własny interes polegający na konieczności wybudowania drogi w określonym terminie ze względu na sposób finansowania inwestycji, a organ I instancji uzna, że wystąpiły przesłanki do nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, to specustawa nie daje jasnych podstaw kontroli takiego rozstrzygnięcia. Z tego faktu nie można jednak czynić zarzutu organom, a tylko ustawodawcy (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 8.11.2012 r., sygn. akt

II SA/Rz 740/11).

W analizowanej sprawie zarządca drogi powołał się na interes społeczny i gospodarczy polegający na prawidłowym skomunikowaniu i funkcjonowaniu osiedli mieszkaniowych, poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego, zwłaszcza pieszego i rowerowego, skomunikowanie terenów przewidzianych pod budynki mieszkalne wielorodzinne oraz obiekty użyteczności publicznej, a także wskazał na założone terminy realizacji przedsięwzięcia. Organ I instancji uznał te przesłanki za wystarczające do nadania decyzji rygору natychmiastowej wykonalności. W ocenie organu II instancji brak jest podstaw prawnych do negowania takiego rozstrzygnięcia.

VII.

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej okoliczności, organ II instancji nie znalazł podstaw do stwierdzenia, iż kształt inwestycji narusza normy prawne.

Jak szeroko podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, podjęcie przez organ rozstrzygnięcia odmiennego od oczekiwanego przez stronę skarżącą w sytuacji, gdy organ: prawidłowo zebrał materiał dowodowy, nie przekroczył zasady swobodnej oceny dowodów, oraz wskazał prawidłową podstawę prawną, nie oznacza niezgodności zaskarżonej decyzji z prawem. Okoliczność, że strona nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasady przekonywania. Strona ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności jej zarzutów, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych i ich wykładni (por. wyrok WSA w Łodzi z 29.04.2009 r., sygn. akt I SA/Łd 1329/08, LEX nr 549458).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji. Niniejsza decyzja jest zaskarżalna do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, przy ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji skarżącemu. Od skargi pobiera się wpis stały w wysokości 500 zł (w trybie wznowienia postępowania 200 zł) - rozporządzenie Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Strony mają możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie pomocy prawnej.

Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, o których mowa w ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), a ponadto zawierać:

- 1) wskazanie zaskarżonej decyzji, postanowienia, innego aktu lub czynności;
- 2) oznaczenie organu, którego działania, bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania skarga dotyczy;

3) określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

Marcin Karpiński

Zastępca Dyrektora

Wydziału Infrastruktury

Dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Załączniki:

- 1) Rysunek „Mapa przedstawiająca przebieg drogi” ukazujący linie rozgraniczające teren (rys. 1 ark. 1 i 2),
- 2) Elementy dokumentacji budowlanej - zgodnie z pkt. V. niniejszej decyzji.

Otrzymują:

- 1) Prezydent Miasta Poznania (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) Arkadiusz Jakub Sugiero (jako pełnomocnik zarządcy drogi - 1 egz. wraz z załącznikami),
- 3) Okręgowy Ośrodek Wychowawczy w Poznaniu, ul. Wagrowska 9, 61-369 Poznań (jako odwołujący - bez załączników),
- 4) r.pr. Bartosz Czupryniak, Sobczyńscy i Partnerzy Adwokaci i Radcowie Prawni sp.k., ul. Ogrodowa 10/3, 61-821 Poznań (jako pełnomocnik Twój Fyrtel sp. z o.o. - bez załączników),
- 5) aa.

Do wiadomości:

- 1) Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu dla Miasta Poznania, plac Kolegiacki 17, 61-841 Poznań (1 egz. wraz z załącznikami),
- 2) ZGiKM GEOPOZ (ePUAP, bez załączników).

Sprawę prowadzi:

st. insp. woj. Elżbieta Florek-Stefaniak, tel. 61 8541291, e-mail: eflorek@poznan.uw.gov.pl;

insp. woj. Karolina Komorska, tel. 61 851235, e-mail: kkomorska@poznan.uw.gov.pl

Godziny obsługi klientów:

poniedziałek, środa, piątek od 8.30 do 15.00, wtorek, czwartek od 12.00 do 15.00.

W niniejszej decyzji wyłączono informacje, które zostały wyłączone z obowiązku publikacji na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. (RODO).

Autor wyłączenia danych: Elżbieta Florek-Stefaniak.